

Predsednik Allende se uči izvažati baker

Ko so tuji strokovnjaki zapustili Čile, je produkcija bakra naglo padla, Čile pa je zasel v užveže.

SANTIAGO, Čile. — Čilski levičarji s predsednikom dr. Allendejem na čelu so se že lani bahali, kako bodo podpržavili proizvodnjo bakra in kake masne zasluzke bodo spravili v državno blagajno, prišlo je pa vse drugače.

Čile proizvaja letno do 700.000 bakra, tri največja podjetja, preje ameriška, sedaj v postopku nacionaliziranja, so proizvajala okoli 550.000 ton na leto. Na to proizvodnjo so ciljali čilski levičarji v prvi vrsti. Pa so se urezali. Ko so podjetja začutila, da se bliža doba javne pravice, je preko noči zapihal drug veter v njih. Najprvo so vodilni tehnični in trgovski strokovnjaki iz tujine — jih je bilo vsega skupaj okoli 700 — sklenili, da ne bodo več ostali na svojih službenih mestih, njihove družbe so jim pomagale iskati mesta zunaj čilske republike. S tem je prišla vsa uprava v zmedo.

Novi "strokovnjaki" so hitro zgubili pregled o proizvodnji, ki je padla za okroglo 20%. Zato so prodali več bakra, kot so ga imeli ali ga še bodo producirali. Baker je bil prodan po borznih zaključkih, ti pa ne poznajo nobenega ozira napram dobaviteljem, ki ne izpolnjujejo svojih obvez. Čilski "izvozniki" so bili obsojeni na povračilo škode svojim kupcem. Prva posledica je bil manjši dotok deviz v čilsko narodno banko, ki so njene rezerve v devizah padle od \$300 milijonov na pol milijona dolarjev. Gospodarski krogi se bojijo, da se bodo rezerve topile še naprej.

Nesposobnost novih upraviteljev bakrenih podjetij je seveda postala vaba za razne špekulante in pustolovce, ki se sedaj vrtijo okoli novih "merodajnih" in jih skušajo zapeljati na spolzka pota. Režim dr. Allendeja se vsega tega zaveda in skuša privabiti prave strokovnjake, ki bi mu pomagali delati red v izvozu bakra; pa ima nemalo smolo. Takih strokovnjakov ne veseli posel saniranja. Ako bi ga režim kaj polomil pri saniranju, bi bili seveda krivi strokovnjaki, ti se pa za tako čast ne potegujejo.

To se že davno znane stvari. Čudno je le, da vsega tega niso vpoštevali čilski levičarji. Saj bi jim pamet velevala, da bi si najprej zagotovili sodelovanje pravih strokovnjakov, potem se šele spustili v nacionalizacijo, ki jim zaenkrat ustvarja le zgube in nerentabilno proizvodnjo.

Kuvajt priznal Peiping

TAJPEJ, Tajvan. — Emir Kuvajt ob Perzijskem zalivu, eno najbogatejših oljnih ležišč na svetu, je priznal vlado v Peipingu kot vlado Kitajske. Vlada nacionalne Kitajske na Tajvanu (Formozi) je zato prekinila s Kuvajtom diplomatske zveze.

Vremenski
prerok
pravi:

Pretežno jasno in nekaj toplejše. Najvišja temperatura okoli 40.

Novi grobovi

Antonia Kutnar
V Euclid General bolnišnici je umrla 63 let stara Antonia Kutnar, 19700 Naumann Avenue, soljena Znidarsic v Nadenjem selu pri Pivki v Slovenskem primorju, od koder je prišla v ZDA l. 1924 in kjer je zapustila brata Antona in Jožeta ter sestre Marijo, Pavlo in Frančiško. Pokojna je bila žena Franka, mati Williama, Franka, Rose Kaporc in Ann Polly, 7-krat stara mati. Zaposlena je bila kot čistilka pri Euclidskem javnem šolstvu. Bila je članica ADZ št. 6 in SZZ št. 14. Pogreb bo iz Zeletovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v četrtek ob 8.15, v cerkev sv. Kristine ob 9., nato na All Souls pokopališče. Na mrtvaški oder bo položena danes ob dveh popoldne.

Francija dela težave Veliki Britaniji pri sprejemu v Skupni trg

BRUXELLES, Belg. — Francija je zahtevala, da na svoji ministrski seji članice Skupnega trga danes razpravljajo o vprašanju britanskega funta in možnih posledic njegovega mednarodnega položaja na trdnosti valuta članice Skupnega trga, ko bo vanj sprejeta Velika Britanija. Doslej je bilo odločeno, da bodo o tem vprašanju le govorili, ne pa se o njem tudi pogajali.

Francosko stališče smatrajo v Londonu za francoski poskus zavreči sprejem Velike Britanije v prihodnjem maju, kot je bilo predvideno. Treba je bilo rešiti le še tri vprašanja: britanski prispevek v skupni proračun Evropske gospodarske skupnosti (Skupnega trga), pogoje za prodajo mlečnih izdelkov Nove Zelandije v Skupnem trgu in jamstvo za pridelovalce sladkorja v britanskih posestih Karibskega morja.

Nemški kancler Willy Brandt je pozval vse prizadete, naj pokažejo več "prožnosti" pri reševanju vprašanj britanskega sprejema v Skupni trg.

Pakistanske oborožene sile premaloštevilne

Pakistan ima sicer dobro izvežbane in opremljene oborožene sile, toda teh ni dovolj, da bi krotile daljša 75 milijonov upornih Bengalcev.

CLEVELAND, O. — Novice, ki jih dobivamo o stanju v Pakistanu, so nezanesljive. Izvirajo deloma iz uradnih pakistanskih virov, ki se seveda morajo ravnati po željah Yahya Khana, in po poročilih iz Indije, ki jim pa tudi manjka znakov zanesljivosti. Najbolj sumljivo je dejstvo, da je sedanji pakistanski režim dal takoj blokirati vse tuje častnike v hotelu v Daki, nato pa jih postavil na mejo.

V Vzhodnem Pakistanu vlada to, kar so vsi napovedovali: anarhija. Vlada nima med 75 milijoni prebivalstva nobene zaslombe, vsi domačini so za predsednika Avami lige Rahmana. Pri taki množici oborožene sile in varnostni organi, izraženi v par tisočih, ne pomenijo dosti. Da v Vzhod. Pakistanu policija ni v rokah režima, se vidi v tem, da jo režim v svojih poročilih nikjer ne omenja. Kar se tiče pakistanskih oboroženih sil, je stanje sledeče:

Režim je zmeraj gledal, da so bile oborožene sile, kar jih je bilo, koncentrirane v Zahodnem Pakistanu. Tam namreč živi rod, ki ima smisel za vojaško organizacijo. Tam so bili nabrani tudi vsi oficirji, ki so danes na vodilnih položajih. V Vzhodnem Pakistanu je menda komaj 50.000 vojakov, to pa je kaplja v morju 75 milijonov ljudi. Zato odidjo opazovalci v Londonu, da bo Zahodni Pakistan mogel z vojaško močjo obvladati le glavno mesto Dako in še par drugih večjih mest, povsod drugod bo pa vladala anarhija pod varstvom Avami lige. S tem ni rečeno, da bodo tam boji. Jih ne bo, dokler se tam ne pokažejo vojski Yahya Khana. Teh pa ne bo moglo priti veliko, ker je pakistanska armada maloštevilna.

Čile kupil rudnike ameriške družbe

SANTIAGO, Čile. — Bethlehem Iron Mines Company, podružnica Bethlehem Steel Corp. v ZDA, je po zanesljivih virih podpirala kupno pogodbo s čilsko vlado o svojih železnih rudnikih v Čile za ceno preko 30 milijonov dolarjev. Podrobnosti pogodbe niso znane.

Družba je bila prisiljena rudnike prodati, ker ji je vlada Čila grozila, da jih bo sicer zasegla. Glavno vprašanje so obsežni bakreni rudniki, ki jih lastujejo ameriške družbe Anaconda, Kennecott in Cerro Corporation, v katerih je preko 700 milijonov vložene kapitala. Vlada je poslala Kongresu ustavno dopolnilo, ki naj omogoči nacionalizacijo teh rudnikov.

Zamrzitev oboroževanja

WASHINGTON, D.C. — Sen. Henry M. Jackson, demokrat iz Washingtona, je predložil, naj Združene države sklenejo s Sovjetsko zvezo zamrzitev jedrskega in raketnega oboroževanja za eno leto, kar naj bi olajšalo razgovore o omejitvi strateškega oboroževanja — SALT na Dunaju.

Tako ZDA kot ZSSR sta na pragu novega vala oboroževanja, ko druga drugi ne zaupata, da ne bi z nenadno izgradnjo novega sistema dosegla premoč in uničila sedanje ravnesveje sil, ki je glavno jamstvo svetovnega miru.

Kar se tiče orožja, si je vlada preskrbela še precej dobro kakovost v Ameriki, Angliji, Nemčiji in Kitajski, odprto je pa vprašanje, ali je urejen dotok municije. Vsekakor tudi ta mala količina orožja nekaj pomeni, kajti uporniki še tega nimajo. Njihovo orožje spada večinoma že v muzeje ali pa med staro železo.

Potemtakem je odprto vprašanje, koliko časa bo mogel režim Yahya Khana vsaj na videz držati Vzhodni Pakistan pod svojo oblastjo.

TITO JE OBISKAL PAPEŽA

Včeraj je sv. oče sprejel v Vatikanu predsednika SFRJ Josipa Broza Tita in se zadržal z njim v privatnem razgovoru eno uro in 13 minut. Titov obisk papeža naj bi dopolnil pomiritev Titovega komunističnega režima s Katoliško cerkvijo in s tem okrepil ugled Jugoslavije v svetu.

VATIKAN. — Oblasti so strogo zastražile Trg sv. Petra, ko se je včeraj peljal na obisk k sv. očetu predsednik Jugoslavije Josip Broz Tito. Za konec tedna je bilo namreč raztrošenih veliko letakov po Rimu in se posebej po Trgu sv. Petra in okolici, v katerih je napaden Tito kot "eden najhujših tiranov naše dobe". Skupina "konservativnih" katoličanov je v letakih trdila, da je "papež razočaral in odušil" kristjane s tem, da sprejema Tita.

Tito je bil pri sv. očetu v privatnem razgovoru v njegovih knjižnici eno uro in 10 minut, predno sta prišla oba pred zbrane vatičanske in jugoslovanske zastopnike na kratke izjave. Papež Pavel VI. je pozval Tita k sodelovanju pri iskanju mednarodnega miru, pozdravil jugoslovanske napore na tem polju in napore za boljše odnose med državami ter zagotovil svojega gosta, da se Vatikan ne bo vmešaval v notranje zadeve Jugoslavije.

Titov obisk je bil določen že za lanski december, pa je bil nato odložen skupaj s Titovim obiskom v Italiji. Tito je bil v otroških letih ministrant v svojem rodnem Kumrovcu, kasneje je v ruskem vojnem ujetništvu prešel med komuniste in bil hud sovražnik katoliške Cerkve, ko je v Jugoslaviji uvedel tekom druge svetovne vojne in ob njem koncu komunistični režim. Dal je zapreti in pokončiti na stotine duhovnikov in redovnic, med njimi zagrebskega nadškofa Stepinca.

Ko je papež Pij XII. tega imenoval za kardinala, da bi tako javno obsodil Titovo nasilje, je Tito prekinil diplomatske odnose z Vatikanom. Počasi je spoznal zgrešenost svoje politike do

Iz Clevelanda in okolice

Iz bolnišnice — Mrs. Ivanka Matic, 6809 Bayliss Ave., se je vrnila iz bolnice in se želi zahvaliti vsem za obiske, kartice, cvetlice in darila, še posebej pa Father Faležu za obisk.

Visoka starost — Rojak John Zakrajsek, ki živi pri svoji hčeri Frances Struna na 19431 Monterey Avenue, je praznoval nedavno 90. rojstni dan. Vsem, ki so mu čestitali, se za to lepo zahvaljuje.

V bolnišnici — Mrs. Julia Jenko, 6128 Glass Avenue, mati lastnice Emilee's Beauty Salon, je v Polyclinic bolnišnici, soba št. 125. Obiski so dovoljeni.

Seja — Klub slov. upokojencev v Euclidu ima v četrtek ob dveh popoldne sejo v navadnih prostorih SDD na Recher Avenue. Po seji bo na razpolago prigrizek.

Rokoborba — V četrtek zvečer ob 8. se bosta v Areni, 3717 Euclid Avenue, pomerila Ernie Ladd in Tex McKenzie.

K molitvi — Članice Podr. št. 14 SZZ so vabljene jutri, v sredo, ob 7. zvečer v Zeletov pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za umrlo članico Antonia Kutnar.

Petrolejska ladja se potopila v Atlantiku

PORTSMOUTH, Va. — V sooto se je na viharnem morju nenadoma razklala 34.994 ton obsegača petrolejska ladja Texaco Oklahoma na poti iz Port Artura v Teksasu v Boston. Nesreča se je zgodila tako naglo, da ni moštvo oddalo nobenega znaka o nesreči in klicov na pomoč.

Za nesrečo so zvedeli šele naslednji dan, ko je libijska petrolejska ladja Sasstown našla 11 preživelih mornarjev v rešilnem čolnu in jih vzela s seboj v New York. Rešeni so pripovedovali, da so ostali na zadnjem delu ladje do nedelje zjutraj, ko so jo zapustili in se spravili v rešilni čoln. Pol ure kasneje so videli, koliko moštva je bilo na ladji. Trdili so, da naj bi bilo vsega skupaj na ladji 30 oseb, toda zastopnik družbe, lastnice ladje, je v New Yorku izjavil, da je na takih ladjah običajno od 42 do 44 članov posadke. Obalna straža je včeraj preiskovala področje s središčem 125 milj severovzhodno od rta Hatterasa, če bi ne našli kot še kakega preživelega ponesrečenca s potopljenimi ladjami.

Večje povpraševanje — NEW YORK, N.Y. — Povprečno zaprosi letno za posvojitve otrok v ZDA preko 800.000 zakonjskih parov. Na razpolago za posvojitve je povprečno le okoli 90.000 otrok.

tal tu z zunanjim ministrom Egipta Riadom posebni zastopnik ZN G. Jarring. Razgovor ni prinesel baje nič novega. Riad ima danes v Parizu posvete z egiptskimi poslaniki iz vse Evrope.

HONG KONG. — Na poti iz Manile je bilo ugrabljeno filipinsko potniško letalo in bilo po pristanku tu, kjer je vzelo gorivo, odpeljano v Kanton na Kitajskem. Tu so ugrabitelji pustili iz letala 19 oseb.

Kako je odtekal denar iz Slovenije v federalno blagajno v Beogradu?

CLEVELAND, O. — Najpreje par besed o predmetu samem po članku v 'Delu' 11. februarja! Članek obravnava vprašanje republiškega poslanca Skvarčarja na naslov ljubljanske vlade, kdaj je "izvršni svet skupščine SR Slovenije pritiskal na to, da naj bi federacija sodelovala še pri financiranju proge Beograd-Bar in pri melioracijah v Makedoniji v okviru že sprejetih obveznosti ter kolike obveznosti izvirajo za Slovenijo iz te obveznosti?" Da bo stvar razumljiva: Skozi Srbijo in Črno goro gradijo že dolgo let železniško progo Beograd-Bar. Progo bi morali načeloma financirati Srbija in Črna gora, vendar pa pri financiranju "sodeluje" tudi federacija in prispeva levji delež, dočim je na primer Slovenija morala sama financirati progo do Kopra. Prispevek, ki ga daje federacija za progo in melioracije gredo seveda iz federalnih dohodkov, te pa daje deloma Slovenija. Vsa zadeva je bila v Sloveniji že dolgo povod za proteste in očitke, seveda brez vsakega uspeha. Slovenija do sedaj niti točno ne ve, koliko je že prispevala in koliko bo še morala.

Izvršni svet SR Slovenije je dal Skvarčar sledenje pojasnilo: "Izvršni svet na svojih plenarnih sejah NI RAZPRAVLJAL o zveznih investicijskih, pač pa so njegovi pooblaščenosti zastopniki sodelovali v razpravah v tako imenovani izvenprogramski bilanci v okviru rednih konzultacijskih sestankov in v posebni delovni skupini zveznega izvršnega sveta. Skupina je proučevala finančne vidike ukinitve izvenproračunske bilance za l. 1970 in prenosa te bilance na republike. Investicijska bilanca je predvidevala za l. 1971 — primanjkljaj 3051 milijonov dinarjev; okoli 30% vseh obveznosti ni kritih. Med obveznostmi federacije v okviru investicijske bilance za l. 1971 je bila na osnovi zakonov, ki so bili sprejeti prejšnjega leta, uvrščene tudi proga Beograd-Bar v skupni višini 449 milijonov dinarjev in melioracije v SR Makedoniji v znesku 181 milijonov dinarjev. Za l. 1970 sta ta dva zneska znašala skupaj okoli 165 milijonov dinarjev.

Predstavniki izvršnega sveta SR Slovenije so v vseh razpravah dosledno zastopali stališče, naj se investicijska bilanca ukine, obveze pa v ce-

loti prenesejo na republike. Glede na finančno stanje, v katerem so se znašle nekatere nerazvite republike, pa je bil takšen dosleden sklep izvedljiv le v primeru posebnih rešitev za določene obveznosti federacije.

Takšen pristop in izjemno obravnavanje je sprejela večina predstavnikov drugih republik, temeljil je pa tudi na sklepih 1. konference ZKJ, v katerih sta bili izrecno in določeno izzeti dograditev proge Beograd-Bar in melioracije SR Makedonije.

S tem je uradno pojasnilo zaključeno, je pa obenem tipičen in klasičen primer, kako je federacija izkoriščala Slovenijo in jo še in kako ljubljanska vlada prikriva še danes dejansko stanje. Ta škandal ni nič manjši od znane aфере o slovenski hitri cesti, kjer so ljubljanski komunisti tudi morali kapitulirati pred federacijo in bili pri tem še okregani od Tita.

Iz gornjega poročila je namreč razvidno: Ljubljanska vlada (Smoletova ali Kavčičeva) ni nikoli na svojih sejah obravnavala zadeve proge in melioracij. Kdo je torej poslal predstavnike v Beograd in kdo

jim je dal navodila, kaj naj tam delajo? Kako to, da v gornjem poročilu manjka vsak podatek, koliko denarja je šlo na račun izvenproračunske investicijske bilance v Beograd in za kaj je bil porabljen? Za kaj ljubljanska vlada ni smatrala za potrebno, da o tem poroča ljubljanskemu parlamentu? Kako to, da se ljubljanski parlament za vse skupaj ni menil, saj so vsi vrabci in ljubljanskih strehah vedeli za ta škandal. Koliko znašajo še zmeraj obveze Slovenije in pridlikvaci izvenproračunske bilance. Ulica govori, da je treba slovenski republiki odsteti na ta račun vsako leto okoli 25 milijonov dinarjev! Kdo kontrolira likvidacijo bilance? Ali morda kar federacija sama? Ali ne bo postala likvidacija bilance ovinek, ki bo vodil v nova republiška bremena za federalne polomije?

In končno, kdo je odgovoren za skrajno zanikrni in površen odgovor izvršnega sveta v tej zadevi. Lepa suverenost čaka slovensko republiko, ako ne bo upala niti terjati čistih računov, kaj šele zahtevati svoje pravice. Tako tovaršijo je treba razgnati, ne pa neštetokrat reformirati!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$13.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$13.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 62 Tuesday, March 30, 1971

Usoda sovjetskih Judov

Za usodo sovjetskih Judov se je začel zanimati ves svet. Deloma je treba to pripisati propagandi judovske rase po vsem svetu, deloma pa tudi zagonetnemu obnašanju sovjetskih oblasti v tej zadevi.

Obnašanje sovjetskih oblasti je na prvi pogled res zagonetno. Saj so bili Sovjetski Judje tista narodna manjšina v Sovjetski zvezi, ki ji je bil režim načeloma najmanj naklonjen. Pomanjkanje naklonjenosti se ni toliko čutilo v prvih par desetletjih sovjetske oblasti. Takrat so sovjetski uradi še kolikor toliko spoštovali načelo ravnopravnosti vseh sovjetskih državljanov neglede na narodno pripadnost. To je veljalo tudi za Jude, saj je bilo nekaj Judov celo v politbiroju in v sovjetski vladi. Polagoma so judovska imena izginila iz spiskov vodilnih komunistov, dokler jih ni popolnoma zmanjkalo. Judje so se med tem kar dobro znašli v vrstah navadnih aparatčikov, posebno tam, kjer je bilo potrebno strokovno znanje. To seveda ni pred drugo svetovno vojno dosti pomagalo sovjetskim Judom takrat, ko je Stalin začel preganjati vse svoje dozdevne nasprotnike in sovražnike. V Sibirijo so morali romati ne samo milijoni sovjetskih kmetov, ampak tudi tisoči sovjetskih Judov.

Kmalu po koncu druge svetovne vojne je Stalin nameiral organizirati s pomočjo Berije splošno preganjanje Judov, povod za tako ravnanje naj bi bila izmišljena akcija judovskih zdravnikov, da škodujejo kolektivno sovjetskim ljudem, posebno oblastnikom. Stalinov načrt je propadel s Stalinovo smrtjo. Vendar je že veliko Judov romalo v Sibirijo v pripravah na to preganjanje. Kmalu za tem so komunisti našli nov razlog za preganjanje. Začela se je izraelsko-arabska vojna in hitro končala z izraelsko zmago. To je Sovjete kot arabske zaveznike hudo razkačilo in začeli so se znašati nad Judi, ki pa niso delali drugega "greha", kot da so simpatizirali z Izraelom in se veselili izraelske zmage. Zopet so se pojavile kolone sovjetskih Judov, usmerjene v Sibirijo.

Do spremembe je prišlo tudi na judovski strani. Ko so Sovjeti po Stalinovi smrti opuščali prisilna delovna taborišča v Sibiriji, se je tudi na tisoče Judov vrnilo v svoje rojstne kraje. Veseli so bili, da je bilo konec njihovega trpljenja v Sibiriji. Ravno narobe: Judje so s ponosom trkali na svoja prsa, da so prenesli tudi vse sibirsko trpljenje in ostali pri življenju. Tako se je zgodilo prvič, da Judje niso več molčali v sovjetskih uradih, ampak tudi ugovarjali češ, saj nam ne morete narediti nič drugega slabega kot nas poslati nazaj v Sibirijo ali pa držati v domačih zaporih. To trpljenje je poznano, se ne damo več strahiti in prestrašiti. To je bil pojav tihe opozicije, ki ni bila ne organizirana ne političnega značaja. Režim je bil napram njej brez moči.

Judovska samozavest je naravno rastla z mednarodnim pomenom izraelsko-arabske vojne. Sovjetski Judje so spoznali, da je Izrael nekaj, s čemur je svet prisiljen računati. To je silno dvignilo njihovo nacionalno zavednost, kar se je tudi pokazalo v obnašanju Judov napram sovjetskim oblastem.

Grešili bi, ako bi mislili, da je judovska upornost v Sovjetski zvezi nekaj tipično judovskega. To ne drži, ves sovjetski svet je postal odpornejši proti sovjetski birokraciji. Odpornost ni ne organizirana in ne politično usmerjena. Temelji na sovjetski ustavi in sovjetskih zakonih. Opornost samo zahteva, naj režim spoštuje to, kar je sam napisal v svoji ustavi in svojih zakonih. Najbolj glasni odporniki so seveda sovjetski literarni in kulturni ljudje. Zato je tudi toliko spopadov med njimi in javno upravo. Dočim se je še l. 1940 vsak sovjetski človek moral zateči v molk, da ga režim ni prehudo udaril, danes tak strah odмира. Ruski aparatčiki se morajo počeno truditi, da zlepa kaj dosežejo. Vsega tega tuji svet v Sovjetski zvezi ne opaža, ker nima prilike videti, kako se odvijajo "dialogi" med sovjetsko upravo in sovjetskim človekom.

Ko je bil Kosygin pred leti v Ameriki in govoril z Johnsonom, sta govorila tudi o judovski emigraciji. To je prišlo v javnost in dalo Judom novo upanje, da bodo morda vendarle začeli dobivati potne liste za Izrael. Morda je Kosygin mislil, da bo vse ostalo le pri besedah, pa se ni zgodilo tako. Začel je dobivati brzojavke in pisma od judovskih kandidatov za emigracijo. Tega gradiva se je nabralo toliko, da režim ni mogel molčati. Počasi je odprl vrata v emigracijo, to tem bolj, ker sta se zadnje čase porinila v ospredje dva dogodka v prid judovskim željam po emigraciji.

Najprvo je znani decembrski leningrajski proces proti Judom, ki so hoteli ugrabit letalo in ilegalno leteti na tuje, radi svojih ostrih obsodb razburil ves svet, k čemur je dosti pripomogla judovska propaganda v vseh svobodnih deželah. Moskvi je bilo mednarodno negodovanje očitno zelo neprijetno. Ni samo znižala kazni, je tudi dajala več potnih listov za Izrael.

Drugo, kar vpliva na novo smer pri dajanju potnih listov, je pričakovani komunistični kongres v Moskvi. Tam bo zbran cvet komunizma z vsega sveta. Tam bodo Sovjeti tudi zvedeli, kako zelo škoduje sovjetska politika pri emigraciji v Izrael. Ta poročila, ki jih bodo dali tovariši, bodo obenem tudi kritika take politike. Kremelj se bo lahko izgovarjal, da je že stvar preteklosti in da bo od sedaj naprej drugače.

Trenutno je to že res, toda ne preveč. Vseh prebivalcev v Sovjetski zvezi je 241 milijonov, cenijo, da je med njimi le tri milijone Judov. Zakaj delati take težave ravno tej neznatni manjšini? Ako se bo Kremelj hotel sklicevati, da so Judje strokovnjaki, ki Sovjetski zvezi manjkajo, bo dobil za odgovor, da je slab znak zanj, ako je na tem polju odvisen od strokovnih ljudi tako majhne narodne manjšine.

Judje sami trdijo, da bi za emigracijo prišlo v pošteve kvečjemu le 500.000 do milijona ljudi. Pa še ta številka je verjetno močno pretirana.

Bili so časi, ko je letno lahko odšlo iz Sovjetske zveze do 3.000 Judov. Naj režim vpoštevaj vsaj to številko, ki je danes ne. Mnogi Judje so pesimisti; da bo namreč režim po končanem kongresu začel zopet omejevati emigracijo, da se tako maščuje nad judovsko samozavestjo. Šele poletje bo pokazalo, ali je ta pesimizem opravičen.

BESEDA IZ NARODA

Od Sv. Vida zvon

CLEVELAND, O. — Kar dve lepi duhovni obnovi smo imeli konec preteklega tedna pri Sv. Vidu. Pri fari je bilo od petka jutraj pa do nedelje popoldne 40-urno češčenje Najsvetejšega, katero je vodil o. Atanazij Lovrenčič, OFM, iz Lemonta, Ill. Pridno so se ga udeleževali župljani vseh starosti. Zelo veliko je ob tej priložnosti tudi opravilo velikonočno spoved. Evharistična pobožnost pa je dosegla višek pri sv. maši v nedeljo pop. ob petih. Samo dvakrat ali trikrat na leto je vidovska cerkev, ki ni ravno majhna, tako polna, kot je bila to nedeljo. G. misijonar je mašo opravil v slovenščini, govor med njo pa je imel v obeh jezikih, v angleškem in slovenskem. Resnično, pri sv. maši je sodelovala vsa cerkev. Tudi vidovski cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. Martina Košnika se je tokrat dobro postavil. Zapel je vrsto lepih slovenskih evharističnih pesmi in eno angleško vmes. Nedeljske pobožnosti se že udeležilo tudi 20 duhovnikov. Vidi se, kako lep kredit uživa Sv. Vid. Med navzočimi duhovniki jih je bilo lepo število, ki izhajajo iz fare sv. Vida. Ob takih prilikah se radi vračajo domov.

Drugi veliki dogodek iz konca preteklega tedna pa so duhovne vaje za slovenske žene, matere in dekleta v škofijskem Domu duhovnih vaj na Lake Shore bulvardu, katerih se je udeležilo 70 iz Clevelanda in okolice; največ seveda iz slovenskih župnij sv. Vida in Marije Vnebovzete in sv. Kristine. Tolikšno število slovenskih žensk je hodilo na duhovne vaje samo v času škofa dr. Rožmana. Takrat v Clevelandu in tudi drugod ni bilo treba delati propagando za udeležbo pri duhovnih vajah. Kako je tokrat uspelo spraviti toliko naših žensk, deklet, mater in žen na duhovne vaje, ve najbolje Bog. Vaje je vodil g. dr. Pavel Krajnik, slovenski duhovnik pri župniji Marije Vnebovzete. Njihova organizacija pa je bila v rokah g. Vide Svajgerjeve in gđ. Lojzke Maroltove. Čast in zahvala jima! G. dr. P. Krajniku pa naše čestitke; čestitke pa tudi vsem slovenskim faram v Clevelandu!

Župnija sv. Vida se je na ta način že kar dobro pripravila na bližnji veliki praznik Gospodovega Vstajenja od mrtvih. G. župniku Prazniku hvala za to!

Vidovske župljane kakor tudi druge rojake in rojakinje iz bližnje okolice Sv. Vida tudi danes prisrčno vabimo k postnemu govoru g. dr. Jerka Gržinčiča prihodnjo sredo ob tričetrt na sedem zvečer v cerkvi sv. Vida. Samo še dober teden nas loči od Velike noči. Pripravimo se kar se da dobro tudi duhovno lepo na ta veliki Gospodov dan!

Med najbolj tihe, skromne cerkvene organizacije župnije

sv. Vida šteje Vincencijeva konferenca. Gre za skupino izredno postrtovalnih mož na farnem dobrodelnem področju. Kakor po drugih župnijah v Clevelandu, tako je tudi pri Sv. Vidu vedno dovolj oseb, ki so potrebne pomoči. Teden za tednom se zbirajo vsako sredo zvečer k seji udje vidovske Vincencijeve konference. Vsak primer revščine, dušne in telesne, skrbno preučijo. Vir njihove duhovne pomoči je molitev, gnotne pa pomoč, katere doteke konference iz cerkvenih pušic pri vhodnih vratih v vidovsko cerkev. Med temi darovi jih je največ takih, katere je Gospod oznamoval kot dar uboge vdove. Pa se od tedna do tedna zbere kar lep znesek.

Danes se vidovska župnijska Vincencijeva konferenca vendar obrača javno do vidovske župnijske skupnosti za posebno pomoč — v molitvi. Ustanovnik Vincencijevih konferenc je znani misijonar-lazarist Frederic Ozanam. Zanj gre v Vatikanu postopek za razglasitev za blaženega; podobno kot za naša škofa Baraga in Slomška. Da bi Ozanam kmalu dosegel čast oltarja, pripravljajo v se Vincencijeve konference širom po vsem svetu v času od 4. do 13. aprila t.l. posebno molitveno devetdnevno. Vidovska Vincencijeva konferenca vabi, še več, prosi vse župljane, najbolj pa svoje stalne podpornike in podpornice, naj v tem času opravijo dnevno po kak Očenaš ali pa tudi po več ali pa po kakšno dobro delo, da bi Ozanam bil čimprej tudi uradno cerkveno proglašen za svetnika. Vsem za to posebno pomoč prav iskreni Bog povrni!

Faran od Sv. Vida

Skupinska potovanja na posvetitev Slovenske kapele

WASHINGTON, D.C. — Pripravljalnemu Odboru za Posvetitev Slovenske kapele so nekateri rojaki poslali podobno vprašanje, da bi jih obvestili, kako bo urejeno, da bodo ljudje iz enega ali drugega kraja mogli priti v Washington za posvetitev Slovenske kapele 15. avgusta letos in za slovesnosti 14. in deloma 13. avgusta.

Naše pojasnilo ne bo zadovoljilo vseh; drugi so pa med tem časom dobili že sami zadovoljivo rešitev ali pa se je kdo v njihovem kraju zavzel, da bo na razpolago pri urejanju potnih načrtov za vsakega, ki želi za to priliko v Washington.

V vsakem primeru bo za mnoge najbolj urejeno, če bo pot organiziral kdo iz njihovega okoliša.

Vabimo in pozivamo zato, da povsod sami upostavite krajevna zastopstva in se dogovorite, kdo naj bo vaš zastopnik, ki bo mogel, na podlagi poznanja krajevnih prilik, najlaže in najboljše

urediti, da bo kolikor mogoče veliko ljudi lahko skupno prišlo na posvetitev Slovenske kapele, bodisi s skupnimi avtobusi, bodisi z osebnimi avtomobili.

Za skupinske prijave za posvetitev z avtobusi je še ena ugodnost: prijavni stroški (ki vključujejo slavnostni banket) ostanejo do 15. junija \$20 (med tem ko je za posameznike od 1. aprila dalje \$23).

Naš poziv in vabilo naj bo istočasno tudi prošnja vsem, ki so usposobljeni za organiziranje skupne poti, da se rade volje odzovejo in tako pomagajo rojacom, ki jim bi bila pot sicer uterkočena.

Ponovno tudi vabimo in pozivamo vse, da se prijavite ter pridete na posvetitev Slovenske kapele v Washington 15. avgusta. S skupnim prizadevanjem bo posvetitev močna slovenska manifestacija.

Pošljite prijave na naslov:

Dedication Committee
for the Slovenian Chapel
P. O. Box 6295
Washington, D.C. 20015

Pripravljalni odbor za
posvetitev Slovenske kapele

Nekam kujali se je začelo

NEW YORK, N.Y. — Ondan sem svoji materi pismo pisal. Bil je dan pred začetkom irske pomladi. Sonce je sijalo! O, še več. Že kar malce pripekalo je sredi popoldneva. Pred našo veliko stanovanjsko hišo je nekaj grmičja. Prenekajkrat se za maknem vanj. Posebno v zadnjih zimskih dnevih in pa v tistih, ko pomlad svojo moč že dobrega preizkuša.

Moja mati se ni nikdar vrnila v ameriško deželo, potem ko smo jo skupaj z očetom zapustili. On se je še enkrat s hčerko podal v to "obljubljeno" deželo. Tudi jaz sem pozneje prišel, ko je oče odšel v svojo domovino, spet prišel sem, vendar le svojo iskati. Če po tej ne bi tako želel, ne bi danes tega članka pisal v svoji rojstni deželi, in nikdar ne bi vedel, vsaj do potankosti ne, kako izgleda njujorška slovenska srenja, kako deluje in kako živi, da celo, kako se za življenje bori.

Svoji materi pa pišem o grmeh pred hišo, pred katero ni še nikdar stala, kot jaz tolikokrat stojim in si obraz barvam v sončnih žarkih. In vendar moji materi tej grmi ni tuji. Poslal sem ji že sliko, ko sem ob njih stal in so bili v zeleni bujnosti.

Ondan pred svetim Patrikom sem ji pisal, kako se je v zadnjih dneh njihovo popje nabrekli, kako vidim že ozke razmaknine, skozi katere se kaže mlada zelena barva še trdno skrčeni lističev. Kar navdušenje me je prevzelo v tem opisovanju mojega opazovanja in sem ji zapisal: "Ljuba mama, jutri bo irska pomlad, čez štiri dni pa bo naš uradni prvi pomladanski dan, in če bo sonce tako grelo, bo v nedeljo to grmičje že odeto v nežno zeleni plašč!"

Pa materi še nisem pisal, kako sem se v prerokbi zmotil. Ze teden dni bo od tega, pa popje se še ni razpočilo. Mrzel veter je zapihal zdaj od ene, zdaj od druge nebesne strani, in lističi v popju so se še bolj skrčili. Nič hudega! Samo skujali so se. V svojem slutenju se nikdar ne motijo! Vedo, da še nimajo moč, ki bi premagale mrzle sape. Seveda ves teden jih vsak dan žalostno pogledam, ali s trdnim upanjem: Dan je vendar blizu, ko me bodo v zelenem plašču pozdravili in mi poredili: Vemo, zdaj smo ti všeč, zato se nam tako otroško smejiš!

Danes po Jožefovi nedelji je v našo srenjo prišla četrtkova Ameriška Domovina! Jo odprem, pa spoznam, da je znanec Cene objavil moj sestavek napisan en dan, predno sem materi svoje pismo pisal.

V moj obraz se udarile črte nasmeha, a takoj so zginile in

nadomestile so jih one, ki dajejo podobo nakremženosti!

Povzročitelj obojega je bil naslov sestavka: "Srenja v razvezu še pred Cvetno!"

Po fantovskem koncertu sem pisal to poročilo iz naše srenje. Sončen dan je bil. Zbrali smo se stari in mladi v tako lepem številu. In še našo pesem smo slišali. Sonca več kot dovolj, kar malce pripekalo je!

Za naslednjo nedeljo sta naša duhovnika s par delo vnimi srenjčani vabila, da pridemo na večerajšnjo nedeljo na Osmo k "prosvetni uri" po deseti maši.

Katere mrzle sape so potegnile skozi našo srenjo, da se je za to priliko nekam skrčila, pa je in ni težko ugotavljati. Nočem biti strokovni vremenjak za njujorško srenjo! Eno pa bi rad poročil: Močnih sončnih žarkov nam je treba! Po njih se moramo ogreti. Teh žarkov pa ni v sončnem mrku. Nič nas ne more ogreti, če nam je srce prazno, če duša ne hrepeni nič več po čisti studenčnici napoja!

Pa vendar imeli smo prosvetno uro, ki nam je že ob svojem začetku pokazala, da nam lahko daje novih žarkov življenja. Ni nas bilo veliko, pa spet ne tako malo, da bi jemalo pogum pri nadaljevanju te pobude. V malem smo bili zastopni vsi slovenski "srenjski rodovi in sloji". In še ne tri leta star zlatolasi je kar uspešno vezal konce v najmlajši plasti naše skupnosti.

Gospod Zdravko Kalan je začel voditi večerajšnjo prosvetno uro. Vse je pozdravil in prepričano še enkrat razložil lep in koristen namen tega novega srenjskega delovanja. Zares močno nam je nekaj takšnega potrebno, da na preprost način vsi sodelujemo in pa povežujemo.

Ob in po fantovskem koncertu sem spoznaval, da smo vsaj za trenutek občutili neko prijetnost in radost, ker nas je bilo toliko spet skup zbranih. Ali ni vam starejšim prijetno, ko se srečujete? To srečanje je veliko več kot pa telefonski klic. V takem srečevanju začuti življenje in vsa osamelost izgine vsem, ki so drugače osameli. V takem srečanju se vam vrača prijetna mladost, ko vidite in slišite mlade. Ali ni bilo včeraj tako? Ali ste opazovali najmlajše, ki se še najraje primejo materinega krila, da jim je korak trden, kako so poslušali slovensko pesem. Čeprav niso še razumeli preproste in modre besede dr. Franja Delaka, ko je govoril o vplivu sonca, zraka in vode na človeško telo, so pozorno sprejemali melodijo slovenskih pesmi, ki so jih peli naši šolarji in pa Marinka Ravninar-Zupančičeva. Seveda niso mogli — kot mi odrasli — dojeti še besede Zdravka Kalana, ko je z njimi postavil dva zrcala. V enem smo sami sebe gledali in pripovedovali, kako izgledamo! V drugem pa so nas videli tuji in nam slikali našo podobo.

Ob pokazu teh dveh naših podob je Zdravko Kalan izrazil preprosto željo, da vsa ura z vsemi sodelujočimi in z njegovo preprosto razlago naj ima en sam preprost in živ namen: Starejši utrditi v prepričanju, da je naša narodna zavest prava pot vztrajanja; mlajšim pa pokazati, da se jim ni treba nikdar sramovati slovenskega porekla!

Te prosvetne ure se bodo vsebinsko poglobile, saj sta obljubila na njih sodelovati: Charlie Guardija in Louis Rupnik.

Pri prvi maši so bili zbrani v lepem številu — na zajtrku jih je bilo 70 — člani Društva sv. Jožefa. Louis Rupnik in njegov brat Stanley sta šla na kor in petje je bilo drugačno kot sicer.

Predsednik društva Joco Zagar pa je v pozdravnem govoru dejal, da naslednje leto morajo napolniti vse klopi na obeh straneh v cerkvi. To je dejal, ker ga je letošnja udeležba, ki je bila večja od lanske, opogumila in ker ve, da udeležba ni bila stodoletna. S skupnim naporom

bodo tudi to dosegli. In, če jim bo v tem sledila še Sv. Ana, pa Marija Pomagaj in Holy Trinity, bomo zares razcveteli, kot sem pred teden dni še prezgodaj domneval.

Vsi glejmo, da bi se uresničile besede Zdravka Kalana, s katerimi je zaključil večerajšnjo prosvetno nedeljsko uro, ko je dejal:

"Danes pa je tudi prvi pomladanski dan, in Bog daj, da bi pomenil novo pomlad našega skupnega narodnega življenja!"

Bog daj, da bi bila Bela nedelja — 18. aprila — ko bo naslednja "prosvetna ura" — bela, svetla in živa za našo njujorško srenjo!

Tone Osovnik

Gripa bolj nevarna kot kolera

Odbor za mednarodno nadziranje bolezni v Zenevi (v sklopu Svetovne organizacije za zdravstvo) je prišel do zaključka, da je navadna gripa človeku mnogo nevarnejša od same kolere (vrste "eltor"). Odbor pripominja, da je nastal sprito epidemije kolere pretiran preplah, kajti v resnici gre za milejšo obliko te bolezni. Nasprotno jo v številnih državah napak primerjajo zločesti epidemiji klasične kolere iz 19. stoletja. Sprito tega so v takšnih državah sprejeli tudi pretirano stroge zaščitne ukrepe (zapora meja, prepoved pristajanja letal in ladij, nediskriminirana prepoved uvoza živil, izoliranje potnikov itd.). Celo samo cepljenje proti kolere je po sodbi omenjenega odbora neprimerno in povsem neučinkovito. Z druge strani so pa tudi države, ki pravočasno ne javijo primerov kolere na svojem ozemlju. S takšnim ravnanjem škodujejo ne le lastnemu prebivalstvu, temveč tudi sosednim oz. bližnjim deželam, ki se pač ne utegnejo ob pravem času zaščititi pred boleznijo.

Epidemijo kolere, o kateri napovedujejo, da se bo sicer še nadalje širila in prizadela tudi širne predele sveta, kjer se ni bila že dolgo pojavila, bo mogoče popolnoma iztrebiti le, če bodo vse države kar najtesneje sodelovale in izkoriščale najnovejša dosežke sodobne znanosti in medicine. Zlasti je potrebno temeljito poznavanje epidemiologije, sicer bodo vsi drugi ukrepi neučinkoviti. Cepljenje in podobni zaščitni dejavniki so zaman, če pa ljudje oz. pristojna oblastva zanemarjajo pravila higijene. Kajti ravno spoštovanje teh pravil je prvo in edino res učinkovito sredstvo, da se prepreči pojav kolere.

Kot rečeno, je sedanja vrsta kolere (eltor) mnogo manj nevarna od navadne gripe. To nam dokazuje visoko število smrtnih žrtev, ki jih je gripa zadnja leta pokosila. Ko bi pristojni dejavniki v vseh državah sveta smotrnejše načrtovali zaščito proti eni in drugi, to je nujno preprečevanje, ne pa šele zdravljenje, tedaj bi število smrtnih žrtev v obeh primerih močno padlo. V tem smislu deluje tudi Odbor za mednarodno nadziranje bolezni, ki se redno sestaja, da ugotovi, ali se spoštujejo določila mednarodnega zdravstvenega pravilnika.

Televizor za vse

Strokovnjaki japonske družbe Tošiba so izdelali štirikanalni televizor, s katerim je mogoče na majhnem zaslonu nadzorovati druge prostore v stanovanju ali v hiši. Po enem ali po dveh kanalih sprejema televizor običajne oddaje.

S posebnim priključkom je mogoče spored posneti in ga ponovno predvajati. Japonci napovedujejo serijsko proizvodnjo za leto 1971. Na evropskih tržiščih bodo prvi aparati "Tošiba 14 TU-7" bržkone že čez leto dni.

KANADSKA DOMOVINA

Tone Zrnc, C.M. – vicepostulator

TORONTO, Ont. — Ko je no-voimenovani škof Charles Salata, D.D., prevzel vodstvo mar-quettske škofije pred nekaj leti, se je takoj zavzel tudi za Bara-govo zadevo. Koncem leta 1968 je imenoval za postulatorja Ba-ragove zadeve g. James Wolfa, O.F.M. Ta se je za Baragovo za-devo zavzel in je začel iskati po-možnosti. Ze naslednje leto je imenoval za ljubljansko nadško-vicepostulatorja dr. V. Fajdigo. Lani je pa predlagal še dva vi-cepostulatorja in sicer: g. Tom-ka, župnika pri Mariji Vnebo-ca, župnika pri Mariji Vnebo-cu, v Clevelandu, in g. Toneta Zrneca, C.M., župnika pri Mari-ji Pomagaj v Toronto. Toront-jski nadškof dr. Filip Pocock je 24. novembra 1970 odgovoril g. Wolfu:

„V odgovor na Vaše pismo 17. novembra, ki sem ga danes pre-jel, z veseljem potrdim imeno-vanje preč. Toneta Zrneca, C.M. za vicepostulatorja zadeve škofa Friderika Barage.“

Nato je g. Tone Zrnc prejel uradni dekret v latinščini, ki ga objavljamo v slovenskem pre-vodu:

Mi James Wolf O.F.M., glavni postulator v zadevi Friderika Baraga ljubljenuemu v Kristusu Tonetu Zrncu, C.M.

Ko se v marquettski kuriji vrši zadeva beatifikacije in kanoni-zacije božjega služabnika Fride-rika Barage in tu zaupano nam službo postulatorja veljavno vrlimo v moči mandata, ki ga nam je dal škof Charles Salata, D.D., 29. dec. 1968. Tebe, ve-doč za Tvoje znanje, sposobnost in neoporečnost po zanesljivem pričevanju, s tem pismom po-stavljamo in določamo za zako-nitega vicepostulatorja v prej-imenovani kuriji in drugod, če bo potrebno, a izven mesta (mi-sli Marquette) in Ti damo vsa in poedina potrebna in koristna pooblastila, da boš mogel to službo v imenovan kuriji ve-ljavno izvršiti; obenem Ti damo pravico subdelegacije, če bo tre-ba, za povpraševalni postopek. Medtem naročamo vsem, ki se jih to tiče, da te za takega imajo in priznajo.

Izdano v Marquetteu, Michi-gan, 8. februarja 1971.

James Wolf,
postulator Zadeve.

To nastavek je dobil g. Zrnc prav ob priliki svojega srečanja z Abrahamom, kajti 27. januar-ja tega leta je dopolnil 50 let. Dobrih 10 let od teh svojih 50 let je posvetil delu za župnijo Marije Pomagaj, zato so mu župljani Marije Pomagaj ob 50-letnici rojstva izrazili svojo hval-jeznost tudi na zunaj z darom zlate ure. Kot duhovnik je še deloval v treh južnoameriških državah: v Argentini, Čile in v Peru. Tu je v mestu Lima raz-vil svojo vsestransko delavnost in je imel tudi že svoj pevski zbor.

V Torontu se je začel zanimati tudi za zadevo škofa Baraga. Ponovno je obiskal vse kraje v Združenih državah, kjer je Ba-raga deloval. Slikal je te kraje in se podrobno zanimal za Bara-govo delovanje v vseh teh kra-jih. Sad tega raziskovanja je bila knjiga, ki jo je predlanskim izdal z naslovom: Po Baragovi deželi. Pa tudi sicer je pisal članke o Baragi v Božjo besedo in je o njem predaval na sestan-

DELO DOBIJO

Torontska potniška agencija išče uradnico ali uradnika kvalifika-cije: Slovensčina, angleščina, po-možnosti še kak drug jugoslo-vanski jezik, strojepisje.

Poklicat Mr. Heitler

922-4161 Toronto

(23,30,6 apr)

kih slovenskih župnijskih orga-nizacij v Torontu. Zato je raz-umljivo, da je vzbudil pozor-nost tudi pri škofijski kuriji v Marquetteu. Njegovo poznanje Barage in njegovega dela ter sposobnosti, da zna to, kar ve, tudi ljudem posredovati, je na-gnilo postulatorja Wolfa, da ga je imenoval za vicepostulatorja za Baragove zadeve. Tako bo k delu, ki ga vrši v župniji Marije Pomagaj kot župnik, ravnatelj slovenske šole in pevovodja mladinskih zborov dodal še delo za Baragovo zadevo; sicer je delal za Baragovo zadevo že prej, a sedaj bo to njegovo delo tudi od Cerkve priznано in upošte-vano pri zadevi za Baragov be-atifikacijski postopek.

Ko mu ob 50-letnici rojstva in ob imenovanju za vicepostula-torja iskreno čestitam, mu ob-nem želimo, da bi ga Bog ohran-il pri zdravju in pri mladostni gorečnosti, da bo druga polovica stoletja njegovega življenja še bolj uspešna kot je bila prva.

B. B.

Pogled v župnijo Brezmadežne v New Torontu

NEW TORONTO, Ont. — Ko je vodstvo skavtov in skavtinj podelilo odlikovanje najboljšim skavtom in skavtinjam, je dobil posebno odlikovanje tudi g. Blaž Potočnik. Odlikovanje mu je po-delila Slovenska narodna zveza, ki zadnja leta podeli vsako leto odlikovanje kakemu Slovencu, ki se je odlikoval pri delu za slo-vensko skupnost v Kanadi. Za leto 1970 je SNZ izbrala g. Bla-ža Potočnika, a izročitev odliko-vanja so preložili na ta skavtski večer, odlikovanje mu je izročil g. V. Mauko, zastopnik etničnih grup v Torontu. Izročil je g. Po-točniku dragoceno plaketo z na-pisom: G. Blažu Potočniku za njegovo neizmerno ljubezen do mladine. Priznanje je gotovo za-sluzil; saj je v župniji Brezma-dežne takoj ob začetku ustano-vil otroški pevski zbor in ga vo-dil 10 let, prav tako že vseskozi deluje pri slovenski šoli kot učitelj in pri skavtskih kot voditelj skavtov. Vsako leto je z njimi taboril na Slovenskem letovišču.

Sicer je res, da bi se bolj spo-dobilo, da bi ga odlikovala žup-nija Brezmadežne, ker je vse to delal v okviru te župnije, a na žalost župnija doslej še ni po-deležala zaslužnim župljanom ta-kih odlikovanj. Prav gotovo je pa g. Blaž Potočnik tudi za slo-vensko skupnost v Torontu s tem delom veliko doprinesel, saj je velikemu številu slovenske mladine vcepil v srce ljubezen do slovenske pesmi in do sloven-ske besede, kar je znala ceniti tudi SNZ in mu je dala za to delo priznanje.

V soboto, 13. februarja, je pa peljal g. B. Potočnik skavtinje naše župnije na tekmovalni glasbeni festival v Torontu. Pod njegovim vodstvom so skavtinje zapele dve pesmi in so od skavt-skih grup, ki so na tem festivalu nastopile, odnesle prvo nagrado. Pri klavirju jih je že spremljal g. Jože Osana, ki je prišel pred kratkim iz Argentine v Kanado in je prevzel organistovsko služ-bo pri župniji Brezmadežne.

G. Jože Osana je profesor mu-zike. Glasbeni konservatorij je dokončal v Ljubljani, dopolnil pa glasbeno izobrazbo še v Ri-mu. Tudi v Argentini se je po-svečal le glasbi: poučeval je mladino v glasbi, prirejal kon-certe in se obenem pečal z izde-lovanjem glasbenih plošč. Je iz-reden izvedenec zlasti na orglah in klavirju (piano).

Mladino bo poučeval v glasbi v šolskem poslopiju župnije Brez-

madežne na 731 Brown's Lane. Poučuje orgle, klavir, harmonij in klavirsko harmoniko. Stanuje na 79 Lunnes Rd. pri družini R. Tekavčič, telefon: 255-3550. Lah-ko se pa obrnete glede njegove glasbene šole tudi na slovensko župnišče, telefon: 255-2721.

Letos v februarju je prazno-vala dvorana župnije Brezma-dežne 10-letnico svojega obsto-ja. Pred desetimi leti na prvo nedeljo v februarju je bila prvič maša v dvorani in je bila potem vse nedelje do srede ma-ja, ko je bila dozidana tudi cer-kev.

Prva družabna prireditve v dvorani pa je bila za Valentin-o v februarju 1961. Te desetlet-nice smo se spomnili v soboto, 20. februarja, na pustni zabavi. V teh desetih letih je dvorana odigrala važno poslanstvo. V njej smo sprejeli že tri sloven-ske škofo, imeli dve novomašni gostiji in lepo število dobro us-pelih kulturnih prireditev: kon-certi, dramske prireditve, fol-klorne plesne skupine, zlasti pa

MED NAMI IN KRIŽEM PO NAŠI DEŽELI

TORONTO, Ont. — Lani je število jugoslovanskih priseljen-cev v našo deželo sorazmerno zelo porastlo. Zanimivo bi bilo ugotoviti, koliko je med njimi Slovencev, pa se tudi pobrigati za to, da bi se povežali z obsto-ječo slovensko skupnostjo, s fa-rani in društvi. S tem bi jim bilo olajšano življenje v nove raz-mere, ohranjeni pa bi bili tudi slovenski skupnosti, ki brez dvo-ma potrebuje novih sil, novega priliva, če naj se ohranja tudi v bodoče.

Vse rojake in rojakinje, ki po-znajo slovenske priseljence, pro-simo, da jih povedejo v sloven-sko središče, da jih povabijo v svoje domove, se z njimi razgo-varjajo. Jih povprašajo o njih-ovih težavah in potrebah in jih postopno uvajajo v nove razme-re. Če bomo tem mladim lju-dem, ki so bili vzgojeni pod ko-munistično oblastjo, skušali pre-naglo razlagati svoje gledanje na položaj doma, jih bomo pre-je odbili, kot pritegnili. Važno jih je najprej poslušati, nato pa jih s previdnimi vprašanji opozoriti na nasprotje med dejstvi in pro-pagando, počasi jim razložiti vojno in revolucijo ter vse, kar je v tej zvezi.

Res je, da bo resnica končno zmagala, nikjer pa ni rečeno, da bo zmagala tudi trenutno in sa-ma po sebi v vseh slučajih. Le-vičarska propaganda je močna, uradni zastopniki SFRJ se pri-zadevajo na vse načine, da bi o-hranili izseljenice v svojem pro-pagandnem toku. Za te namene imajo na razpolago dovolj sred-stev, pa tudi izkušeni ljudi. Proti temu načrtnemu naporu, ki hoče ohraniti jugoslovanske priseljence zveste komunistu, je potreben načrten napor, da se jim odpre oči in jim resnico po-kaže. V tej smeri je bilo doslej še malo storjenega. Zamujeno se da še vedno popraviti, toda po-trebno je delo, načrtno in vztraj-no! Pri njem lahko pomaga vsak, pa tudi lahko vsakdo zač-ne delo za skupen napor, če tega ne store tisti, ki se smatrajo za vodnike protikomunistične bor-be in slovenske krščanske stva-ri med nami!

Petrolej je v naši dobi ena najvažnejših surovin v industri-jii, pa tudi najvažnejše pogonsko sredstvo in gorivo. Naša dežela ga ima, hvala Bogu, dovolj in ga v kar precej obilni meri proda-jamo sosedom na jugu. Petrole-ja nam ne bo zmanjkalo, poseb-no, kadar bomo našli ekonomski način izkoriščanja olja v oljnih škrljavcih, kjer ga je toliko, da bi lahko krili vse naše potrebe za preko 300 let.

števlni banketi, poročne svatbe in veselice. A še važnejše je vzgojno poslanstvo dvorane. Ze vsa leta je v njej slovenska šo-la, sestanki skavtov in skavtin-ter drugih župnijskih organiza-cij skoraj vsak večer. Zaradi fi-nančnih potreb župnije dvorano oddajajo tudi drugim, kadar je prosta, zlasti ob sobotah zvečer. Cerkveni odbor je sklenil dvora-no to zimo prebeliti in stene spodaj obiti z lesom.

Krščeni so bili: Kristina Cvet-ka Bedernjak, hčerkica Jožefa in Cvetke r. Kolenko; Irena Miri-am Kastelic, hčerkica Franca in Marije r. Rebol; Caroline Muhič, hčerkica Jožefa in Albine r. Pe-trič; Tatjana Smrekar, hčerkica Franca in Zofije r. Arko; Anton Edward Ernc, sinček Antona in Marije r. Krauthaker; Anne Verdink, hčerkica Karla in Ane r. Bukovec.

Poročila sta se: g. Alojzij Grmovšek in gđc. Alojzija Ste-pec. Bilo srečno!

B. B.

ne prave nevarnosti širokega ljudskega upora, ki je pripravil zvezno vlado, da je proglasila vojno stanje, šlo je le bolj za ne-varnost izgrediv in nemirov skrajnih levičarjev in kvibeških nacionalistov, ki jo ni bilo mo-góče nazirati z rednimi silami vzdrževanja miru in reda.

Parlamentarni odbor za javna dela v Ottawi je imel težave s sklepčnostjo. Po pravilih bi mo-ralo biti navzočih vsaj 11 članov odbora. To število je bilo težko spraviti skupaj posebno v jutra-njih urah, zato so odločili, naj bo odbor sklepčen že pri 6 na-

Msgr. Casaroli o svojem obisku v Sovjetliji

Vatikanski radio je objavil iz-javo, katero mu je ob vrnitvi iz Sovjetije dal nadškof Casaroli, papežev tajnik za zveze z drža-vami.

„Vidim, da je bilo časopisje na moje potovanje v SZ zelo po-zorno. Moram pa reči, da tej po-zornosti niso vedno sledila tudi točna poročila in v nekaterih primerih tudi neobjektivna oce-njevanja. Najprej moram opozo-riti na namen svojega potova-nja. Šel sem podpisat v Moskvo v imenu Sv. sedeža mednarodni dogovor, s katerim se vatican-ska država zavezuje, da ne bo širila atomskega orožja. Istočas-no sta podpisala ta dogovor dva druga poslanca Sv. sedeža pri dveh drugih vladah, namreč pri britanski in pri ameriški. Zaradi tega sem šel na pot in to je zna-čilno za to potovanje. Sv. sedež je hotel s podpisom pogodbe podčrtati njen pomen, obenem pa dati jasno moralno opdporo vsem, ki se zavzemajo za načela miru in si prizadevajo za tak razvoj razmerij med državami. Ta pogoj bo koristil vsemu člo-veštvu.“

„Moje potovanje je bilo tudi priložnost za stike s sovjetsko vlado. Ta stike morem označe-vati za pomembne in koristne. Sestal sem se s pomembnimi za-stopniki zunanjega ministrstva (Govorili smo o vprašanjih, ki trenutno zanimajo vse vlade.), pa tudi s predsednikom in pod-predsednikom sveta za verske zadeve pri ministrskem prezidi-ju ZSSR.“

„O prvih stikih, ki so se raz-vili v ozračju velike odprtosti in velikega spoštovanja za mirov-na prizadevanja sv. očeta, mo-ram reči, da so pokazali določe-no skupno gledanje, pa tudi raz-ločke. Bili so priložnost za nada-rljevanje že načrtih pogovorov. Pokazali so na mogočnosti sode-lovanja bodisi v obliki istočasni-ali pa skupnih akcij za utrditev miru na svetu.“

„Stike ocenjujem za pozitivne z drugega vidika. Pametno in potrebno je vzdržati se glede te-ga vsakih predvidevanj. Vendar smo dejstvo, da je po več kot 50 letih prišlo da dobe monolo-ga, če se smem tako izraziti, do obdobja pogovorov in da ozrač-je teh pogovorov, če se ne mo-timo, vzbuja upanje, da bo možno dialog v koristni obliki nadalje-vati.“

„V petek, 26. febr., je bil tisti del moje poti, kateri je obsegal stike s sovjetsko vlado, končan. Drugi del sem porabil za sreča-nje z visokimi predstavniki ru-ske pravoslavne Cerkve. Ti stiki niso imeli nobenega uradnega značaja, reči pa smem, da je bilo srečanje v najboljšem ozrač-ju. Seveda to ni dovolj za reši-tev problemov. Ob tej priložno-sti sem se še bolj zavedel, kak-šne mogočnosti so v prijateljskem in obojestranskem odkritem medsebojnem pogovoru za raziskavo vprašanj, katera zani-majo obe Cerkvi.“

Casaroli je relativno zadovo-ljen s svojo potjo v SZ. Zdi se kriza, da dejansko ni bilo nobe-

vzočih članih. Seje so pa prelo-žili na popoldanske in večerne ure, da bi se jih člani lažje ude-leževali.

*

John Young, načelnik komisi-je za cene in dohodek, je dejal pretekli teden v parlamentu, da dežela ni pravočasno omejila poviševanje cen in plač, kar je pognalo inflacijo v tak obseg, da je bilo treba gospodarstvo za-vreti, kar pa je povzročilo večjo brezposelnost, kot bi bilo treba. Odklonil je za tako stanje od-govornost komisije.

Vodnik separatističnega giba-nja v Kvibeku Rene Levesque je stvaril, da bo prišlo do novih izgrediv in nemirov v veliko večjem obsegu, če ne bo Kvibek dosegel mirnim potom svoje ne-odvisnosti.

CASAROLI JE BIL TUDI V ZAGORSKU

Casaroli je prišel v Moskvo 24. februarja. Na letališču ga je pri-čakal Medvedovski, namestnik šefa Oddelka za zahodnoevrop-ske zadeve v sovjetskem zunaj-njem ministrstvu. Drugi dan je Casaroli v zunanem ministrstvu podpisal dogovor o atomskem o-rožju; v imenu SZ pa ga je pod-pisal Kozirjev, namestnik sov-jetskega zun. ministra in nekda-nji veleposlanik v Rimu. Casa-rolija sta spremljala msgr. Sil-vestrini iz vatican, tajništva za zveze z državami, in prof. John Kwaku Nimo iz Gane, član vati-kanskega sveta za laike. Po pod-pisu so ponudili čašo šampanjca iz Georgije. Casaroli je rekel, da navadno ne pije. Ko mu je pa nekdo rekel, da je to za mir na svetu, je pa šampanjec popil.

Po podpisu je bil tudi prvi de-lovni pogovor; drugi pogovor s Kozirjevom je bil drugi dan, 25. febr. O vsebini razgovorov mo-remo poročati le to, kar sledi iz sprednje Casarolijeve izjave. Vemo le, da želi Vatikan doseči, da bi smel priti v Moskvo nje-gov predstavnik pri Sinodu ru-ske pravoslavne Cerkve. Ta naj bi bil obenem vizitator katolika-nov v SZ. Sovjeti pa si žele bolj politične rešitve kot verske: Vatikani in SZ naj bi izmenjala za-stopnika le na ravni drž. odno-sov brez zveze z verskimi vprašanj v SZ. Sv. sedež bi dalje rad dosegel priznanje za imeno-vanje škofov na 10 izpraznjenih sedežih. Gre za škofo v baltskih zelah in na nekdanjem polj-skem ozemlju, ki je danes sov-jetsko. Dva škofa s teh ozemelj sta v zaporu, dva pa v hišnem zaporu, ker da ju je imenoval Vatikan brez privoljenja sovjets-ke oblasti. — Pogovori so se za-ključili z obedom, katerega je Casaroliju priredil Kozirjev.

Drugi dan si je Casaroli ogled-al stalno razstavo sovjetskih gospodarskih dosežkov in nekaj sicer zaprtih pravoslavnih cerk-va. V soboto pa se je dolgo po-govarjal z upraviteljem ruskega patriarhata metropolitom Pime-nom; navzoč je bil tudi metro-polit Nikodim. Pimen je Casa-roliju izročil za sv. očeta Pavla VI. naprsni križ rajnega patriar-ha Aleksija, ker je bil papež Janez XXIII. svoj čas poslal raj-ne-mu patriarhu svoj prstan. Po-govor se je tikal medsebojnih odnosov v želji, da bi prišlo do stalnih medsebojnih stikov med rusko pravoslavno Cerkvijo in Sv. sedežem. Zvečer je Nikodim priredil vati-kanski delegaciji slavnostno večerjo.

V medeljo je Casaroli maševal v cerkvi sv. Ludovika. Po maši so ga obkolili časnikarji in ver-niki. — Popoldne pa se je Casa-doli odpeljal v 70 km oddaljeni

Zagorsk, znameniti ruski pravo-slavni samostan.

„Družina“

Ribe v prehrani

Težnja, da bi izkoristili boga-stvo rek in morij, je velika. Ri-be so polnovredna živila in so potrebna človeškemu organiz-mu. Da so ribe resnično zdrava prehrana, nam dokazujejo Nor-vežani in Japonci, ki so jim ribe osnovno živilo. Znani so kot od-porni ter dobri športniki in niso zamaščeni, pač pa čvrsti.

Ribe vsebujejo več beljakovin kot meso, približno toliko kot skuta, jajca in telečje meso. Ra-zen tega vsebujejo vitamine in rudninske snovi. Mimo omenje-nih pozitivnih lastnosti imajo še eno prednost: poceni so. Če pri-merjamo ribe z drugimi beljako-vinskimi živila živalskega izvo-ra, vidimo, da so najbolj poceni. Njim sledijo jajca, nato pa me-so. Pa še eno prednost imajo ri-be: hitro so pripravljene. Ribje jedi so lahko prebavljive. Po njih ne občutimo utrujenosti in niti zaspanosti.

Ribe lahko pripravimo s slani-no. Tako je izdatnejša in zlasti fizičnemu delavcu potrebna.

Pri nakupu rib pa moramo bi-ti posebno pozorni. Sveža mor-ska riba ima čvrsto meso, bistro izbuljene oči in vonj po molvi-nastih vrečkah, pač pa jih damo v stekleno ali porcelanasto poso-do in postavimo na hladno.

Marsikdo ne prenese močne-ga vonja morskih rib. Ublažimo ga tako, da že pred pečenjem ali kuhanjem ribe nakapamo z li-moninim sokom ali vinom. Prav tako vonj omilimo, če ribe pred pripravo obložimo z zeleno ali s peteršiljem.

Seja na Dunaju

odložena, Semjonov šel na Kongres KP ZSSR v Moskvo

DUNAJ, Avstr. — Seja razgo-vorov o omejitvi strateškega o-rožja med ZDA in ZSSR, dolo-čena za četrtek, je bila odpove-dana, ker je V. Semjonov, vodja sovjetske delegacije, odpotoval v Moskvo na otvoritev kongre-sa Komunistične partije jutri.

Razgovori potekajo mirno in poslovno, pa za enkrat še niso pokazali napredka. Ko so časniki sili v Semjonova, naj jim kaj več pove o poteku razgo-vorov, je ta dejal, da so „zelo za-upni“. Ko mu časnikarji le niso dali miru, jim je dejal:

„Bog nam je dal dve očesi in dve ušesi, pa samo en jezik, da ne bi preveč govorili!“

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo

Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebo v uradu, ali kličite 431-0628.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

(x)

MALI OGLASI

KRAVJI GNOJ NAPRODAJ
1 bušel \$1, samokolnica \$1.25, 1 naložek tovornjaka \$25. Radi pripeljemo. Frank Zorich, tele-fon 1-286-6780.

(62)

Zenitna ponudba

Kanadski Slovenec z dobro službo in lastnim domom želi spoznati preprosto Slovenko od 28-38 let starosti. Tajnost zjam-čena. Ponudbe na upravo pod "Pomlad 71".

(26,30 mar)

V najem

Oddamo 4 sobe spodaj na 1205 E. 74 St. Vprašajte na 1207 E. 74 St. Najemnina \$65 mesečno.

—(65)

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Gospod," pravi Albert z ljubezno uljudnostjo, "gospod baron Chateau-Renaud je vedel že naprej, kako zelo me bode veselilo, seznaniti se z vami. Kakor ste njegov prijatelj, gospod, bodite tudi naš."

"Zelo lepo," pravi Chateau-Renaud, "in želite si, moj ljubi grof, da bi storil v slučaju potrebe za vas isto, kar je storil za me."

"In kaj je storil?" vpraša Albert.

"O," pravi Morrel, "o tem ni vredno govoriti, gospod pretirava."

"Kako," pravi Chateau-Renaud, "o tem ni vredno govoriti? Življenje ni vredno, da bi govorili o njem?... Resnično, kar pravite, je prefilozofično, moj ljubi gospod Morrel... To velja pač lahko za vas, ki izpostavljate svoje življenje vsak dan, a ne za me, ki ga izpostavljam samo enkrat slučajno..."

"Iz vsega, kar pravite, baron, se da sklepati, da vam je gospod kapitan Morrel rešil življenje."

"O moj Bog, da, in čisto pošteno," odvrne Chateau-Renaud.

"In ob kateri priliki?" vpraša Beauchamp.

"Beauchamp, prijatelj moj, znano vam je, da umiram lakote," pravi Debray, "ne dajte nam torej še pripovedovati povestij."

"Prav," pravi Beauchamp, "a jaz vendar ne branim, da bi šli k mizi... Chateau-Renaud nam pove to pri mizi."

"O, to je res, diplomata," odvrne Debray.

"Diplomata ali koga drugega; kaj je, ne vem, kar vem, je to, da sem mu poveril jaz sam neko poslanstvo, katero je izvršil v moje tako veliko zadovoljstvo, da, če bi bil kralj, da ga bil imenoval vitežom vseh svojih redov, in če bi mu imel podeliti zlato runo in red hlačnega tra-

ku zajedno."

"Če torej še ne sedemo k mizi," pravi Debray, "si nalijte kozarec kseresa, kakor smo storili mi, in pripovedujte, baron."

"Vsi veste, da mi je prišlo na misel, potovati v Afriko."

"To je pot, ki so vam jo zaznamovali že vaši predniki, moj ljubi Chateau-Renaud," odvrne Morcerf uljudno.

"Da, toda zgodilo se ni, da bi kakor oni oprostili Kristov grob."

"Prav imate, Beauchamp," pravi mladi aristokrat. "Zgodilo se je le, da bi zadovoljil svojo strast, streljati s pištolami. Kakor veste, se mi dvoboj stidi, odkar sta me dva zastopnika, katera sem si volil, prisilila, da sem jednemu svojih najboljših prijateljev prestrelil roko..., namreč ubogemu Francu d'Epinau, ki ga poznate vsi."

"O da, to je res," pravi Debray, "vidva sta se torej bila... Zakaj pa?"

"Vrag me vzemi, če se tega še spominjam!" pravi Chateau-Renaud. "Česar se pa spominjam čisto dobro, je to, da sem se sramoval, da bi pustil počivati talent, kakor je moj, in sem hotel svoje nove pištole, ki sem jih dobil v dar, poskusiti na Arabcih. Zato sem se namenil v Oran in se vkrcal na ladjo. Iz Orana stm prišel v Constantine, in sicer še baš pravočasno, da sem videl, kako se je opustilo obleganje. Vrnil sem se kakor drugi. Osemindeset ur sem vstrajno prenašal po dnevi dež, po noči sneg; končno je tretje jutro poginil moj konj vsled mraza. Uboga žival! Arabski konj, navajen na odejo in peč hleva, se je čutil v tujini, ko bi bil imel prenesti v Arabiji deset stopinj mraza."

"Zato ste torej hoteli kupiti mojega angleža," pravi Debray. "menili ste pač, da bo ta prenašal mraz boljše kakor vaš arabec."

"Motite se, kajti zaobljubil sem se, da se več ne vrnem v Afriko."

"Torej se bojite?" vpraša Beauchamp.

"Pri moji duši, da, to moram priznati," odvrne Chateau-Renaud; "in za to imam vzrok. — Moj konj je bil torej mrtev. Svoje umikanje sem nadaljeval peš, šest Arabcev je pridirjalo k meni, da bi mi odsekali glavo, dva izmed njih sem vstrelil s svojo dvocevko, dva s svojima pištolama; toda ostala sta še dva, in jaz sem bil brez orožja. Jeden me je zgrabil za lase, ki jih zdaj zato nosim kratke, kajti človek nikdar ne ve, kaj se mu lahko zgodi, drugi mi je zavil tel nad vratom jatagan, in čutil sem že hladno železno ostrino, ko je nameril na nju ta gospod tukaj ter vstrelil onega, ki mi je hotel odrezati glavo, s pištolo, in usmrtil drugega s sabljo. Gospod si je stavil nalogo, rešiti oni dan komu življenje, in slučaj je hotel, da sem bil jaz oni srečni človek; če kdaj obogatim, si dam napraviti od Klagmanna ali Marochettija kip Slučaja."

"Da," pravi Morrel smehljaje, "bil je 5. september, to je obletnica dneva, ko je bil moj oče rešen na čudovit način; tudi praznujem ta dan vsako leto, kolikor je v mojih močeh, s kakim..."

"Junaškim činom, ali ni res?" ga prekinje Chateau-Renaud. "Kratko, bil sem izvoljenec, a to še ni vse. Ko me je rešil meča, me je rešil še mraza, podarivši mi, ne polovice svojega plašča kakor sveti Martin, ampak cel plašč, in lakote s tem, da je delil z menoj, uganite, kaj!"

"Feliksovo pasteto?" vpraša Beauchamp.

"Ne, ampak svojega konja, od katerega sva snedla vsak jeden kos z veliko slastjo; to je bilo trdo."

"Konj?" vpraša Morcerf smeje.

"Ne, ampak doprinesiti to žrtev," odvrne Chateau-Renaud. "Vprašajte Debraya; če bi žrtvoval svojega angleža za tujca."

"Za tujca ne," odvrne Debray, "ampak morda za prijatelja."

"Uganil sem, da bi bili moj prijatelj, gospod baron," pravi Morrel; "sicer sem vam imel pa že čast povedati; da sem moral, naj si bode že junastvo ali žrtev, doprinesiti ta dan usodi neki dar v povračilo za naklo-

njenost, ki nam jo je izkazala nekoč."

"Ta povest, ki jo omenja gospod Morrel, je čudovita," nadaljuje Chateau-Renaud, "in pove vam jo nekega dne, ko se seznanite natančneje. Danes skrbimo za želoce in ne za spomin. Kdaj imamo zajutrkovati, Albert?"

"Ob pol najstih."

"Točno?" vpraša Debray in potegne iz žepa svojo uro.

"O, milostno mi pač dovolite pet minut," pravi Morcerf, "kajti tudi jaz pričakujem rešitelja."

"Čegavega?"

"Svojega," odvrne Morcerf. "Vraga, ali mislite, da mene ni mogoče rešiti prav tako kakor koga drugega in da režejo glave samo Arabci? Naš zajutrek je filantropičen, in kakor vsaj upam, bomo imeli pri svoji mizi dva dobrotnika človeštva."

"Toda kako si pomagamo," pravi Debray, "ko imamo samo jedno Montyonovo darilo?"

"I no, damo ga človeku, ki ni storil ničesar, da bi ga zaslužil," odvrne Beauchamp. "Tako se izreže Akademija navadno iz zadrege."

"In od kod prihaja?" vpraša

AMERICAN SERBIAN WOMEN'S CLUB

priridi

Razprodajo raznih predmetov (Rummage Sale)

2. IN 3. APRILA

od 9:30 do 5:00

V BARAGOVEM DOMU

6304 St. Clair Ave.

Debray. "Oprostite mi mojo trmoglavost. Vem, da ste mi že odgovorili na to vprašanje, a izrazili ste se tako nedoločno,

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE, ODKAR JE TIHO ODŠLA OD NAS NAJDRAZJA MAMA

Antonia Gombach

umrla 30. marca 1969

Zelo smo Vas vsi ljubili, prezgodaj smo Vas izgubili, ljuba mama, stara mama in prastara mamica, naj Vam večna luč gori.

Zdaj v nebesih je Vaš dom, pripravite tudi prostor za nas, da ko bomo še mi svet zapustili, se bomo z Vami v nebesih veselili.

Zaljujoči:

HČERE IN DRUŽINE

Cleveland, Ohio, 30. marca 1971.

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER

Must live in. Between 35 and 45 yrs. old. 1 child OK.

928-7843 or 928-4114

(64)

HOUSEKEEPER — CHILD CARE Under 30 yrs. preferred. To live in. Gd. S.W. sub. home. Care of 2 sm. boys. Rm. + board in exchange. Call 687-5274 anytime.

(63)

HOUSEKEEPER — COOK

Vic. Belmont & Laramie. Mature exper. woman. Live in. Own room and board + salary. Care of 1 adult. Days CE 6-7049 Eves. and weekends PE 6-1535.

(63)

FEMALE HELP

Housewives

Go to work after children are in school, return home before they do. Holidays & weekends off.

APPLY NOW

Can Start After The Holidays

New McDonalds Restaurant

2111 Midwest Rd., Oakbrook, Ill. Phone — 627-9675

(64)

REAL ESTATE FOR SALE

LOST MOUNTAIN RANCHETTES Deming, New Mexico. 1 acre \$385.

Pvt. party. Terms if desired.

PH. 889-0381

(62)

NOBENEGA SPOSTOVANJA? — Golob se kaj malo meni, da sedi na glavi kipa kraljice Ane, ki je vladala Veliki Britaniji v letih 1702 do 1714. Kip kraljice stoji na trgu pred cerkvijo sv. Pavla v Londonu.

What a lot of ten-year-olds are wearing this year.

Thousands of children afflicted with Muscular Dystrophy must wear braces. Muscular Dystrophy destroys healthy muscle and replaces it with useless fat. After some time the child's muscles become so wasted that even braces will no longer support him. Later, he won't have the strength to sit in a wheelchair. Eventually, he won't be able to feed himself or even turn over in bed. His weakness leaves him so vulnerable to colds, pneumonia, or other complications he rarely survives maturity.

Scientists are beginning to penetrate the mystery of this tragic disease. Today there is some hope for the children who must wear these braces every day. That hope lies in MDAA's massive research program.

Only your contributions keep it going. Give generously.

Fight Muscular Dystrophy. Help them grow up.

Muscular Dystrophy Associations of America, 1790 Broadway, New York, N.Y. 10019

da si dovoljujem vprašati še enkrat."

"Resnično," pravi Albert, "tega sam ne vem. Ko sem ga pred tremi meseci povabil, je bil v Rimu; toda kdo ve, kod ga je ta

čas vodila njegova pot?"

"In ali si morete misliti o njem, da bode točen?" vpraša Debray.

"O njem si lahko mislim vse," odvrne Morcerf.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORN ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

• Izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:

- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

LOV Z ORLOM — Sam Barnes iz Walesa z orlom Atalanta, ki ga je dobil v Kirgiški republiki v Sovjetski zvezi, kjer še vedno vežbajo sokole in druge ujede za lov. Nekdaj je bil lov s sokoli splošna navada med plemstvom. Tedaš je ni bilo pušk ali pa zelo nerodne. Zgoraj vidimo Barnes, ko spušča orla v zrak, spodaj, ko sedi z njim na vrhu skalnate vzpetine.